

DULCI

Jurnalul unui câine
scris de un puric DAN

Taxiul

„Sunt singurul puric din lume cu câine.”

– Alo, bună dimineața, dacă nu vă supărați, aş dori să fac o comandă...

– O clipă, vă rog! Alo, mă auziți? Brezoianu 35... domnu' Paraschiv... 10 minute Brezoianu... cinci minute... da, Brezoianu 35 – indicativ 168... Da, spuneți, vă rog!

– Domnișoară, spuneam, dacă pot face o comandă de taxi pentru...

– Da, așteptați o clipă, vă rog! ... Pache Protopopescu nr. 2. Este liber cineva pentru Pache Protopopescu? 10 minute, Pache Protopopescu, cinci minute, Pache Protopopescu! Nu este nimeni liber? Da, îmi pare rău, n-avem! Spuneți, vă rog, comanda unde?

– Da, domnișoară, tot eu vă deranjez.

– Da, spuneți, vă rog!

– Aş dori un taxi dacă se poate...

– Da, vă rog, spuneți mai repede, domnule.

– Pe „Poiana florilor”.

– Da, „Poiana florilor”. Unde, mai precis?

– „Poiana florilor” colț cu „11 Iunie”.

– Da, „Poiana florilor” colț cu „11 Iunie”. O

clipă, vă rog! Cine ia „Poiana florilor”? „Poiana florilor” colț cu „11 Iunie”! Este liber cineva? Zece

minute „Poiana florilor”... cinci minute „Poiana florilor”... Nu este nimeni liber? Alo! Da, indicativ 385. Da, aveți „Poiana florilor” colț cu „11 Iunie”. Da, lângă Patriarhie... Da, numărul, vă rog!

– Numărul cinci, este o casă cu flori la ferestre.

– Numărul cinci, cu flori la ferestre. Da, în şase minute. Vine la dumneavoastră taxi AS cu indicativul 385.

– O clipă, domnișoară, vă rog, întrebați-l pe domnul șofer dacă mă primește cu un câine.

– Cu ce?

– Cu un câine.

– Da, vă rog așteptați. Alo, 385, întrebă dacă-l primiți cu un câine... Da, am înțeles! Alo, da, mă auziți?

– Da!

– Vă primește. Domnu' cu câinele, numele dvs?

– Puric.

– Poftim?

– Puric, domnișoară.

– Să vă fie rușine obrazului, domnule! Noi muncim și dumneavoastră vă arde de glume! 385, comanda anulată!

Tati a rămas țintuit locului, cu telefonul în mână, din care nu se mai auzea decât un piuit cu întreruperi. Nu-i venea să creadă. Voia să mă ducă urgent la veterinar pentru că eram grav bolnav și domnișoara de la comanda de taxi nu-l credea că-l cheamă Puric. Cum să fii stăpânul unui câine și să te cheme Puric? Părea o glumă proastă.

Dar acum situația era gravă și nu era timp de pierdut, aveam febră și nu puteam să mănânc nimic de două zile. Tati se frământa îngrijorat prin casă, neștiind ce să mai facă. Când, deodată, iată, apără ideea salvatoare. Puse mâna din nou pe telefon, făcu ca de obicei comanda cu numele străzii și numărul, iar când veni momentul fatal al pronunțării numelui, tati răspunse simplu: „Dan!”

– Da, răspunse firesc, de data aceasta, domnișoara de la capătul firului. Da, domnu' Dan, am înțeles, vine la dumneavoastră, în 8 minute, taxi AS cu indicativul 128!

Lui tati nu-i venea să creadă. În clipa aceea i se părea cea mai mare izbândă din lume.

– Vă mulțumesc din suflet, domnișoară! răspunse el în culmea fericirii. Puse-n grabă telefonul pe masă și-apoi se repezi să se încalțe. Știa că taxiul poate să vină mai repede decât a promis și nu voia să-l piardă. Era un bun câștigat cu atâta trudă. Degetele-i nervoase abia nimereau șireturile. Apoi, cu aceeași febrilitate, începu ritualul plecării din casă. Căutatul în panică al tocului de ochelari și apoi, evident, al cheilor din casă. Uf, Doamne, și pe urmă toate hainele alea: pulover, fularul, canadiana. Ce bine că am blană pe care o port firesc pe toate anotimpurile, indiferent de vreme! În sfârșit, mi-a pus zgarda, m-a mângâiat și mi-a spus: „Hai, Dulci, să nu-ntârziem!”. Într-o clipă am fost în fața porții. Acolo ne aștepta un taxi. Afară era frig. Nu mă simțeam bine deloc. Parcă toate lucrurile se învârteau în jurul meu. Șoferul deschise ușa din față și,